

Appendix 7

Ordlista

Additionalitet: En åtgärd anses additionell om den leder till lägre utsläppsnivåer än vad som annars skulle ha skett under business-as-usual.

Agroekologi: Är både den vetenskap och det praktiska jordbruk som använder kunskap om ekologi och andra principer för hållbarhet för att studera, designa och bruka livsmedelsproducerande system. Förhållningssättet ser jordbruket som en multifunktionell helhet snarare än som producent av enskilda grödor och inkluderar ett stort antal tekniker, tillämpningar och innovationer – inklusive lokal och traditionell kunskap – för att öka hållbarheten.

Agroforestry: Medveten integrering av vedartad vegetation (träd eller buskar) i system för grödor och/eller boskap för att dra nytta av den resulterande ekologiska och ekonomiska interaktionen.

Baslinjemätning: En mätning av en eller flera parametrar för att bestämma parametrarnas utgångspunkt innan implementering av nya åtgärder.

Baslinjescenario: Ett baslinjescenario visar tillståndet för en eller flera parametrar om vi fortsätter i samma bana som historiskt. Exempelvis kan den markanvändning och förvaltningspraxis som är genomsnittlig för ett definierat område utgöra ett baslinjescenario. Baslinjescenariot är därför det tillstånd som förändring i och med implementering av nya åtgärder jämförs mot.

Biogena utsläpp: Biogena utsläpp uppstår när biologiskt material bryts ned, konsumeras av djur och växter eller bränns upp. Detta sker helt naturligt är en del av de naturliga kolflödena.

Certifierings- och kontrollorgan: Ett kontrollorgan, eller dess anställd, vilken godkänns av det nationella ackrediteringsorganet Swedac för certifiering och kontroll av produkter, tjänster och processer.

Direkta utsläpp: Utsläpp av växthusgaser från källor som ägs eller kontrolleras av en redovisande organisation.

Emissionsfaktor: Ett unikt värde för att bestämma mängden utsläppt växthusgas för en given mängd aktivitetsdata (t.ex. ton utsläppt CO₂ per fat förbränt fossilt bränsle).

Fossilt bränsle: Ett bränsle, såsom olja, kol och fossilgas (eller naturgas) vilken bildats genom att växter och djur genom tryck och temperatur omvandlats.

Förändring i markanvändning: Förändringen från en markanvändningskategori till en annan (se även markanvändning).

Förändring i markförvaltning: En förändring i markförvaltning som sker inom en markanvändningskategori.

Global uppvärmningspotential (Global Warming Potential (GWP)): Förhållandet mellan nettostrålningen (graden av uppvärmning till atmosfären) som skulle uppstå från utsläppet av en enhet av en given växthusgas jämfört med en enhet av CO₂.

Icke-biogena utsläpp: I denna kategori av utsläpp ingår antropogena och tekniska utsläpp. Dessa utsläpp är orsakade av mänsklig aktivitet. Det kan exempelvis vara utsläpp kopplade till traktorkörning eller tillverkning av mineralgödsel som sprids på åkrarna.

Indirekta utsläpp: Utsläpp av växthusgaser som sker vid en geografisk plats annan än den där aktiviteten sker och/eller källor som ej ägs eller kontrolleras av en redovisande organisation.

Koldioxidekvivalent (CO₂e): Mängden av en specifik växthusgas multiplicerad med uppvärmningspotential (GWP). Detta är standardenheten för att kvantifiera och jämföra olika växthusgasers uppvärmningspotential.

Kollager: Mängden kol i kolpoolen dvs. en reservoar i ett planetärt system (t.ex. hav, jord m.m.)

Kolinlagring som affärsmodell: en grön affärsmodell som belönar markförvaltare för tillämpning av förbättrade markförvaltningsmetoder, vilket resulterar i ökad kolinlagring och/eller minskade utsläpp av kol till atmosfären, med hänsyn till ekologiska principer som är gynnsamma för biologisk mångfald och naturkapitalet överlag. De ekonomiska incitamenten kan komma från offentliga eller privata källor och belöna markförvaltare antingen för deras förvaltningsmetoder som ökar inlagringen av atmosfäriskt kol eller den faktiska mängden inlagrad kol.

Kolinlagrande jordbruk: Naturbaserade metoder som utförs inom jord- eller skogsbruk för att binda växthusgaser från atmosfären.

Kolinlagring: Processen där CO₂ avlägsnas från atmosfären och lagras i mark, växtlighet eller på mekaniskt/mineraliskt vis. Inom jordbruket avser detta förvaltningen av kolpooler och växthusgasflöden på fält- och gårdsnivå i syfte att motverka klimatförändringarna.

Klimatpåverkan: För Svensk Kolinlagring och ramverkets syfte hänvisar frasen "klimatpåverkan" till utsläpp av växthusgaser dvs. nettoutsläpp av växthusgaser.

Kolsänka: Alla processer, aktiviteter eller mekanismer som avlägsnar CO₂ (inkl. CH₄ omvandlad till CO₂) från atmosfären.

Läckage: Indirekta utsläpp av växthusgaser eller organiskt kol i marken som kan uppstå utanför gränsen för verksamheten men som fortfarande är hänförliga till verksamhetens aktiviteter.

Markanvändning: De totala åtgärder, aktiviteter och insatser som appliceras på ett fält. Termen används också sett till de sociala och ekonomiska syften för vilka mark förvaltas (d.v.s. bete, timmerutvinning). Markanvändning klassificeras enligt IPCCs markanvändningskategorier Skogsmark, Åkermark, Betesmark, Våtmark, Bebyggd mark, Övrig mark.

Permanens: Tidsperiod under vilken en specifik kolpool lagras.

Resultatbaserat system: ett system där en jordbrukare får ekonomisk ersättning för en fastställd/objektivt kvantifierad minskning av växthusgasutsläpp och/eller inlagring av kol. Ett resultatbaserat tillvägagångssätt kräver en direkt och uttrycklig koppling mellan de levererade resultaten och den ersättning som jordbrukaren får.

Verifiering: Processen för att säkerställa att en specifik verksamhets åtgärder uppfyller Svensk Kolinlagrings kriterier och krav på rapportering.

Växthusgas (GHG): Koldioxid (CO₂), Vattenånga (H₂O), Metan (CH₄), Dikväveoxid (N₂O), Svavelhexafluorid (SF₆), Fluorerade kolväten (HFC), och Perfluorkolväten (PFC).

Åtgärdsbaserat system: ett system där jordbrukare eller markägare får ekonomisk ersättning för att genomföra definierade förvaltningsåtgärder, oberoende av en på platsen uppmätt effekt av dessa åtgärder.